

اقتصاد فرانسه و مسیر دشوار خصوصی سازی

دو ویلین صد روز فرصت دارد تا بینه مالی دولت را سامان دهد

توانست به این تعهد خود عمل کند.

Reuters Telegraph

روح الله نصر الهی

عمومی خواهند افزود. دولت فرانسه اعلام کرده است که با پرداخت بدهی های دو درآمد حاصل از فروش شرکت های بزرگراهی حدود ۶۵۰ میلیون یورو از هزینه های حاصل از بهره بدهی های این کشور در سال آینده کاسته خواهد شد.

از طرفی فرانسه هنوز دوسوم هزینه ۱۱۱ میلیارد یورویی حاصل از بدهی های خود را که برای برنامه های بیمه و خدمات درمانی دریافت کرده است را بدهکار است. کارشناسان معتقدند رشد اقتصادی فرانسه در گروه اصلاحات ساختاری است. به نظر این عده با خصوصی سازی نمی توان درمانی برای بدهی های فرانسه یافت بلکه تنها اصلاحات بنیادین ساختار اقتصاد فرانسه است که می تواند در درازمدت از بدهی های این کشور بکاهد. نیکلاس کلکوین از CCF HSBC می گوید: با خصوصی سازی کمی از بدهی های فرانسه کاسته می شود اما این راه حل تنها در کوتاه مدت مؤثر خواهد بود. اما در میان مدت و درازمدت فرانسه نیازمند اصلاحات ساختاری است. کلکوین معتقد

است اگرچه خصوصی سازی وضعیت اقتصادی را چندان تغییر نخواهد داد اما رُست سیاسی خوبی برای دولت محسوب می شود.

فرانسه بیش از دخل خود خرج می کند

تیری برتون، وزیر امور اقتصادی فرانسه که وظیفه سنگین کاهش بدهی ها تا سقف تعیین شده اتحادیه اروپا یعنی حداکثر ۶۰ درصد از تولید ناخالص ملی را بر عهده دارد، بارها تکرار کرده که فرانسه بیش از دخل خود خرج می کند.

برتون گفته بود که برای اولین بار در سال آینده درآمدهای حاصل از دریافت مالیات از خانوارها تنها برای پرداخت بهره بدهی های عمومی کفاف خواهد داد و پولی برای مخارج آتی و خدمات عمومی باقی نخواهد ماند. او کمیته ای برای بررسی راه های جدید افزایش درآمد ها جهت تأمین هزینه های بخش عمومی کمیسیون ویژه ای تشکیل داده است. این کمیسیون به دنبال آگاهی دهی به جامعه فرانسه در مورد اهمیت مدیریت اقتصادی در شرایط افزایش بافت پیر جمعیت فرانسه است. دومینیکو باریت از BNP پاریباس می گوید: در عرصه سیاسی، خصوصی سازی ابزاری است برای توجیه کشورهای عضو اتحادیه در مورد اقدامات مثبت کشور فرانسه و در سطح داخلی نیز فرانسویان را نسبت به دولت این کشور مطمئن تر می کند.

دولت فرانسه در ادامه برنامه های اقتصادی خود قول داده که کسری بودجه این کشور از ۳/۷ درصد تولید ناخالص داخلی در ۲۰۰۴ را به سه درصد (یعنی سقف تعیین شده توسط اتحادیه اروپا) در پایان سال جاری کاهش دهد. اما از آنجا که براساس قوانین اتحادیه اروپا اعضا نمی توانند از درآمدهای حاصل از خصوصی سازی کشورها را جهت کاهش کسری بودجه خود استفاده کنند، کارشناسان معتقدند که فرانسه نخواهد

دومینیکو دو ویلین در ۳۱ می امسال در حالی بر مسند نخست وزیری فرانسه نشست که موج اعتراضات عمومی در فرانسه نسبت به وضعیت نابسامان اقتصادی این کشور بالا گرفته بود. ویلین نیز در حرکتی نمادین به دولت خود صد روز مهلت داد تا به مشکل بیکاری و افول اقتصادی فرانسه رسیدگی کند. این تصمیم بلندپروازانه نخست وزیر برای دولت و سیاستگذاران این کشور در دسرساز شد و آرامش تعطیلات تابستانی آنها را برهم زد. در حالی که از آغاز این هفته فرانسوی ها کارهای خود را تعطیل کردند تا به تعطیلات یک هفته ای بروند، ویلین مصرانه اظهار می داشت: دولتی که تازه کار خود را شروع کرده است تعطیلات ندارد. این تصمیم حتی شیراک را وادار کرد که به یک تعطیلات مختصر و کوتاه بسنده کند.

درمان اقتصاد فرانسه

با خصوصی سازی

دولت جدید فرانسه با شتاب هرچه تمام سعی دارد تا پیش از پایان مهلت صد روزه خود دارایی های دولتی را به پول نقد تبدیل کند تا با پرداخت بدهی های دولت وضعیت اقتصادی متزلزل خود را سامان دهد. از این رو سهام شرکت های دولتی مختلف را در معرض فروش گذاشته است تا میلیاردها دلار به حجم دارایی های نقدی خود بیفزاید. براساس برنامه های از پیش تعیین شده، دولت محافظه کار ویلین سهام های خود را در سه شرکت بزرگراهی و شرکت های فرانس تلکام و گاز دو فرانس به بخش خصوصی واگذار کرد. کارشناسان اقتصادی از تصمیم دولت این کشور برای خصوصی سازی شرکت الکتریکی «الکتروسیته دو فرانس» (EDF) تا آخر تابستان امسال خبر داده اند.

با احتساب این شرکت های بزرگراهی، حجم دارایی های خصوصی سازی شده طی دوران کوتاهی که از به قدرت رسیدن ویلین می گذرد از رقم دارایی های به فروش رفته در دوران سه ساله نخست وزیر پیشین بیشتر بوده است. پیش بینی می شود ویلین با فروش این شرکت ها ۲۰ میلیارد یورو به خزانه دولت سرازیر کند. دولت جدید که قول داده تا پایان تابستان اقتصاد فرانسه را به وضعیت پائبات تری برساند تصمیم دارد ۱۰ میلیارد دلار حاصل از فروش شرکت های بزرگراهی خود را صرف پرداخت بدهی های عمومی خود کند. اما با توجه به اینکه تعهدات عمده فرانسه رقمی بالغ بر هزار و صد میلیارد یورو (یعنی حدود ۶۵ درصد تولید ناخالص داخلی) است، کارشناسان معتقدند این تلاش ها راه به جایی نخواهد برد.

سنگی در تاریکی

اولیویر گاسینیرو، اقتصاددان مرکز «سوسایتی جنرال» معتقد است، کاهش بدهی های دولت تصمیم خوبی است... اما سنگ در تاریکی انداختن است، چرا که در بلندمدت بار هزینه های درمانی و اجتماعی همچنان سنگینی خود را بر هزینه های